

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна
Фізичний факультет
Кафедра астрономії та космічної інформатики

«Допущено до захисту»
В.о завідувача кафедри астрономії
та космічної інформатики
проф. Ю.Г. Шкуратов _____
13.06. 2025 р.

Оцінка « відмінно »
Голова ЕК
проф.О.Іванова _____

19.06.2025 р.

Коломоєць Надія Миколаївна

Збагачення зір альфа елементами в карликових галактиках

Кваліфікаційна робота на здобуття
освітнього ступеня «Бакалавр»
за спеціальністю 104 – «фізика та
астрономія»
освітньо-професійна програма
«астрономія та космічна інформатика»

Науковий керівник- доктор філософії
С.Денищенко

Рецензент -ст. науковий
співробітник НДІ, доктор філософії
Г.Величко

Харків 2025

Анотація

Коломоєць Н.М. Збагачення зір альфа елементами карликових галактик.
-Рукопис

Дипломна робота на здобуття освітнього ступеня “Бакалавр” за спеціальністю 104 – «фізика та астрономія». - Харків: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2025.- 38 с. - Табл. 1. Іл. 4.

У цій роботі досліджено збагачення альфа-елементами зір у карликових галактиках на основі даних спектроскопічного огляду APOGEE. Основну увагу приділено виявленню альфа-коліно — характерної точки зламу в залежності $[\alpha/\text{Fe}]$ від металічності $[\text{M}/\text{H}]$, яка свідчить про зміну основного джерела хімічного збагачення між надновими II та Ia типів. Показано, що положення цього коліна прямо залежить від темпів зореутворення, а отже — і від маси галактики: чим масивніша галактика, тим на вищій металічності спостерігається коліно.

Проаналізовано хімічні властивості зір у галактиках Fornax, Sagittarius, LMC, SMC та залишку GSE. Здійснено порівняння з результатами гідродинамічних симуляцій AGORA для галактик різної маси. Встановлено, що модель h000, яка за параметрами нагадує Чумацький Шлях, демонструє альфа-коліно на нижчій металічності, ніж очікується, що може свідчити про недосконалість вхідних параметрів моделі.

Також обговорено вплив вибухового зореутворення, втрати газу та акреції на положення та форму альфа-коліна.

Основна мета дослідження — виявити залежність вмісту альфа-елементів від загальної металічності $[\text{M}/\text{H}]$ та визначити положення "коліна" — точки, де починають надавати вклад у синтез елементів вплив наднових типу Ia. Для

обробки та візуалізації даних застосовано методи ковзного згладжування, статистичний аналіз і автоматичне визначення критичних точок через похідну першого порядку

Отримані результати дозволяють зробити висновки щодо темпів зореутворення, ефективності хімічного збагачення та хронології еволюції досліджуваних систем. Робота має прикладне значення для моделей хімічної еволюції галактик у рамках Λ CDM-космології.

Ключові слова: карликові галактики, альфа-елементи, $[\alpha/\text{Fe}]$, металічність, APOGEE, хімічна еволюція, наднові.

Abstract

Kolomoiets N.M. Alpha-element enrichment of stars in dwarf galaxies. - Manuscript.

Master's thesis submitted in partial fulfillment of the requirements for the Bachelor's degree in Specialty 104 – “Physics and Astronomy”. – Kharkiv: V. N. Karazin Kharkiv National University, 2025. – 38 p. –Table 1. Illustrations 4.

This study investigates the enrichment of stars with alpha elements in dwarf galaxies based on data from the APOGEE spectroscopic survey. Special attention is given to the identification of the alpha-knee — a characteristic break point in the $[\alpha/\text{Fe}]$ versus $[\text{M}/\text{H}]$ relation, which marks the transition in the dominant source of chemical enrichment from Type II to Type Ia supernovae. It is shown that the position of this knee directly depends on the star formation rate and, consequently, on the galaxy's mass: the more massive the galaxy, the higher the metallicity at which the knee appears.

The chemical properties of stars in the Fornax, Sagittarius, LMC, SMC galaxies, and the Gaia-Sausage-Enceladus (GSE) remnant are analyzed. The results are compared with hydrodynamical simulations from the AGORA project for galaxies of different masses. It is found that the h000 model, which resembles the Milky Way in its parameters, exhibits an alpha-knee at lower metallicity than expected, suggesting possible imperfections in the model's input parameters.

The impact of bursty star formation, gas loss, and accretion on the position and shape of the alpha-knee is also discussed.

The primary goal of the study is to reveal the dependence of alpha-element abundances on overall metallicity $[\text{M}/\text{H}]$ and to determine the position of the "knee" — the point where Type Ia supernovae begin to significantly contribute to chemical

enrichment. Methods used for data processing and visualization include moving average smoothing, statistical analysis, and automatic detection of critical points via first-order derivatives.

The results provide insights into the star formation rates, chemical enrichment efficiency, and the evolutionary timelines of the studied systems. This work has practical implications for chemical evolution models of galaxies within the Λ CDM cosmological framework.

Keywords: dwarf galaxies, alpha-elements, $[\alpha/\text{Fe}]$, metallicity, APOGEE, chemical evolution, supernova.

ЗМІСТ

Список скорочень та абревіатур.....	8
1. Вступ.....	9
1.1. Актуальність теми.....	9
1.2. Мета і завдання роботи.....	9
1.3. Об'єкт та предмет дослідження.....	10
1.4. Методи дослідження.....	11
1.5. Структура роботи.....	11
2. Огляд літератури.....	12
2.1. Альфа-елементи: природа та джерела.....	12
2.2. Карликові галактики у космологічному контексті.....	17
2.3. Спостережувані властивості $[\alpha/\text{Fe}]$ у різних типах галактик.....	17
2.4. Моделі хімічної еволюції галактик.....	18
2.5. Попередні дослідження APOGEE і збагачення альфа-елементами	20
Висновки з огляду літератури.....	21
3. Методика та дані дослідження.....	22
3.1. Опис вибірки зірок з огляду APOGEE.....	22
3.2. Вибір карликових галактик.....	22
3.3. Параметри зірок та обробка даних.....	23
3.4. Графічний аналіз та візуалізація.....	27
Висновки.....	31
4. Результати та обговорення.....	32
4.1. Поведінка $[\alpha/\text{Fe}]$ у різних галактиках.....	32
4.2. Положення коліна $[\alpha/\text{Fe}]$ – $[\text{M}/\text{H}]$ як індикатор темпів зореутворення	32
4.3. Порівняння $[\text{Mg}/\text{Fe}]$, $[\text{Si}/\text{Fe}]$ та $[\text{Ca}/\text{Fe}]$	33
4.4. Порівняння з симуляціями AGORA.....	34
4.5. Узагальнення результатів.....	34
Висновки.....	35

5. Висновки.....	35
6. Список використаних джерел.....	37

Список скорочень і аббревіатур

APOGEE	Apache Point Observatory Galactic Evolution Experiment — спектроскопічний огляд галактики у ближньому ІЧ-діапазоні (SDSS)
SDSS	Sloan Digital Sky Survey — один із наймасштабніших астрономічних оглядів неба
$[\alpha/\text{Fe}]$	Відношення усередненого вмісту альфа-елементів до заліза
$[\text{Fe}/\text{H}]$	Відносний вміст заліза порівняно із Сонцем (металічність)
$[\text{Mg}/\text{Fe}]$	Відношення вмісту магнію до заліза
$[\text{Si}/\text{Fe}]$	Відношення вмісту кремнію до заліза
$[\text{Ca}/\text{Fe}]$	Відношення вмісту кальцію до заліза
$[\text{M}/\text{H}]$	Логарифмічна металічність зорі відносно Сонця
SN II	Наднава типу II (вибух масивної зорі)
SN Ia	Наднава типу Ia (вибух білого карлика в подвійній системі)
GSE	Gaia-Sausage-Enceladus — залишок поглинутої галактики у Галактичному гало
Fnx	Fornax — карликова сфероїдальна галактика
Sgr	Sagittarius dSph — карликова галактика Стрільця
LMC	Large Magellanic Cloud — Велика Магелланова Хмара
SMC	Small Magellanic Cloud — Мала Магелланова Хмара
dSph	Dwarf Spheroidal Galaxy — карликова сфероїдальна галактика
Λ CDM	Lambda Cold Dark Matter — сучасна космологічна модель
CMD	Color-Magnitude Diagram — діаграма "колір – зоряна величина"
S/N	Signal-to-Noise Ratio — відношення сигналу до шуму

Вступ

1.1. Актуальність теми

Дослідження хімічного збагачення зір у карликових галактиках є надзвичайно актуальним у контексті сучасної астрофізики, оскільки ці галактики розглядаються як будівельні блоки більших галактик, таких як Чумацький Шлях. Альфа-елементи (O, Mg, Si, S тощо), що синтезуються здебільшого у наднових II типу, є ключовими індикаторами темпів зореутворення та еволюції галактик. За шкалою космологічного часу альфа-коліно у відношенні $[\alpha/\text{Fe}]$ – $[\text{M}/\text{H}]$ формується приблизно через 1 млрд років після початку зореутворення в галактиці. Цей момент відповідає епосі, коли наднові типу Ia починають здійснювати істотний внесок у хімічну еволюцію міжзоряного середовища, збагачуючи його залізом без супровідного викиду альфа-елементів.

У галактиках із вищою швидкістю зореутворення за цей часовий інтервал встигає накопичитись більша кількість металів, що призводить до формування коліна при вищих значеннях металічності. Таким чином, положення коліна в діаграмі $[\alpha/\text{Fe}]$ – $[\text{M}/\text{H}]$ можна розглядати як індикатор темпу зореутворення та масштабів раннього хімічного збагачення. Таким чином, вивчення альфа-елементів у карликових галактиках має вирішальне значення для розуміння процесів формування зір, хімічної еволюції Всесвіту та структури нашої Галактики.

1.2 Мета та завдання роботи

Метою роботи є дослідження збагачення зір альфа-елементами в карликових галактиках на основі спостережних даних APOGEE та порівняння результатів із результатами чисельного моделювання (зокрема, симуляцій

AGORA), з метою виявлення зв'язку між масою галактики, історією зореутворення та положенням альфа-коліна.

Для досягнення мети поставлено такі завдання:

1. Проаналізувати роль альфа-елементів у хімічній еволюції галактик та їх значення як індикаторів швидкості зореутворення.
2. Зібрати та опрацювати дані APOGEE для зір у карликових галактиках (LMC, SMC, Sagittarius, Fornax тощо), визначити залежності $[\alpha/\text{Fe}]$ від $[\text{M}/\text{H}]$.
3. Виявити положення альфа-коліна у кожній галактиці та оцінити його зв'язок із масою галактики.
4. Порівняти отримані спостережні тренди з результатами гідродинамічних симуляцій AGORA (галактики h000, h026, h076, h050, h074).
5. Проаналізувати вплив зовнішніх чинників (акреція, втрати газу, взаємодії) на положення альфа-коліна та можливе хвилеподібне збагачення у маломасивних галактиках.
6. Узагальнити результати та сформулювати висновки щодо відповідності між спостереженнями і теоретичними моделями.

1.3. Об'єкт і предмет дослідження

Об'єктом дослідження є процеси хімічної еволюції галактик, зокрема збагачення міжзоряного середовища та зір альфа-елементами під впливом зореутворення та наднових різних типів.

Предметом дослідження є залежність відносного вмісту альфа-елементів ($[\alpha/\text{Fe}]$) від загальної металічності ($[\text{M}/\text{H}]$) у зір різних карликових галактик, а також положення альфа-коліна та його зв'язок із масою галактики, історією зореутворення та зовнішніми чинниками. Також предметом є порівняння

спостережних результатів з чисельними гідродинамічними симуляціями формування галактик.

1.4. Методи дослідження

У роботі використано такі основні методи:

- Астрофізичний аналіз хімічного складу зір за даними спектроскопічного огляду APOGEE (Apache Point Observatory Galactic Evolution Experiment), що надає високоточні вимірювання металічності та вмісту окремих елементів, зокрема Mg, O, Si, Fe.
- Побудова графіків $[\alpha/\text{Fe}] - [\text{M}/\text{H}]$ для різних галактичних систем (карликові галактики, злиті залишки, супутники Молочного Шляху) із подальшим усередненням даних та виділенням положення альфа-коліна.
- Застосування методів статистичного згладжування (локальна медіанна фільтрація, бінінг) для побудови лінійних трендів у розподілах $[\alpha/\text{Fe}]$ від $[\text{M}/\text{H}]$.
- Порівняння з результатами гідродинамічних симуляцій еволюції галактик AGORA, що дозволяють досліджувати вплив початкових умов, маси та режимів зореутворення на хімічну еволюцію.
- Візуалізація даних за допомогою програмного забезпечення на основі Python та бібліотек matplotlib, numpy, pandas.

2. Огляд літератури

2.1. Альфа-елементи: природа та джерела

У дослідженнях хімічної еволюції галактик особливу увагу приділяють співвідношенню альфа-елементів до заліза, зокрема $[\alpha/\text{Fe}]$, як індикатору темпів зореутворення. Згідно з класичною моделлю, альфа-елементи утворюються здебільшого в результаті вибухів наднових II типу (SNII), тоді як залізо – переважно в наднових Ia типу (SNIa), що виникають із затримкою у часі[9]. Відтак, на ранніх стадіях еволюції галактики зореутворення швидке, і газ збагачується в основному SNII-продуктами – це створює плато підвищеного $[\alpha/\text{Fe}]$ при низьких $[\text{Fe}/\text{H}]$. Поява коліна на діаграмі $[\alpha/\text{Fe}] - [\text{Fe}/\text{H}]$ відбувається тоді, коли внесок SNIa стає суттєвим, знижуючи відношення $[\alpha/\text{Fe}]$.

Розташування альфа-коліна прямо залежить від темпів зореутворення: чим швидше формуються зорі, тим більше металів (зокрема альфа-елементів) встигає накопичитися до того, як з'являться SNIa. Оскільки швидкість зореутворення зазвичай зростає з масою галактики, то у більш масивних системах коліно зсувається до вищої металічності. Відповідно, $[\text{M}/\text{H}]$ – це ключовий параметр, який інформує про швидкість хімічної еволюції системи.

Однак, на це ідеалізоване уявлення впливають складніші процеси:

- Взаємодії з іншими галактиками можуть спричинити як посилення зореутворення (у випадку злиття), так і його пригнічення (через втрату газу).
- Акреція малометалічного газу або, навпаки, його втрата (наприклад, внаслідок наднових або зоряних вітрів) може істотно змінювати темпи збагачення.

- У маломасивних галактиках часто спостерігається епізодичне ("вибухове") зореутворення, яке проявляється як хвилеподібне збагачення: плато $[\alpha/\text{Fe}]$ може то знижуватись, то зростати, формуючи нерівний профіль.

У сучасній космології найширше визнаною моделлю є так звана модель Λ CDM (лямбда-Сі-Ді-Ем) — модель Λ -холодної темної матерії.

Вона припускає, що склад Всесвіту доміновано двома невидимими компонентами: темною енергією (Λ) та холодною темною матерією (CDM).

Темна енергія (~68%) відповідає за прискорене розширення Всесвіту, тоді як CDM (~27%) визначає гравітаційне зростання структур, включаючи гало галактик.

Барионна (звичайна) матерія складає лише близько 5% від загальної густини.

Λ CDM-модель успішно описує спостережувану структуру Всесвіту, а також послідовність формування галактик — від карликових до масивних, що робить її фундаментальною платформою для аналізу хімічної еволюції галактик, зокрема й карликових супутників Чумацького Шляху.

Альфа-елементи включають O, Ne, Mg, Si, S, Ar, Ca та Ti, які утворюються шляхом послідовного захоплення ядер гелію (альфа-частинок) у ході термоядерних реакцій всередині масивних зірок. Основним механізмом їхнього викиду в міжзоряне середовище є вибухи наднових типу II (SN II), які завершують життєвий цикл зір із масою понад $\sim 8 M_{\odot}$. Внаслідок короткого часу життя таких зір (кілька десятків мільйонів років), альфа-елементи потрапляють у міжзоряне середовище раніше, ніж залізо, яке переважно постачається SN Ia — результатом вибухів білих карликів у подвійних системах.

Таким чином, співвідношення $[\alpha/\text{Fe}]$ є часовим маркером, який дозволяє визначити, який тип наднових переважав у певний період хімічної еволюції галактики[8]. Високі значення $[\alpha/\text{Fe}]$ відповідають ранньому домінуванню SN II, тоді як спад $[\alpha/\text{Fe}]$ вказує на зростаючий внесок SN Ia.

Металічність зір — це характеристика хімічного складу їхніх атмосфер, яка відображає вміст елементів, важчих за гелій. У астрофізиці хімічний вміст у зорях вимірюється через чисельні густини N_N , зазвичай в одиницях cm^{-3} . Відношення вмісту хімічних елементів A і B у фотосфері зірки відносно Сонця записується в квадратних дужках і визначається як:

$$[A/B] = \log_{10} \left(\frac{N_A}{N_B} \right)_{\text{зоря}} - \log_{10} \left(\frac{N_A}{N_B} \right)_{\odot}$$

Найпоширенішим показником металічності є $[\text{Fe}/\text{H}]$, тобто вміст заліза відносно водню порівняно з Сонцем:

$$[\text{Fe}/\text{H}] = \log_{10} \left(\frac{N_{\text{Fe}}}{N_{\text{H}}} \right)_{\text{зоря}} - \log_{10} \left(\frac{N_{\text{Fe}}}{N_{\text{H}}} \right)_{\odot}$$

У практиці аналізу хімічного складу зір також використовують "абсолютний" вміст елементів. Наприклад, вміст елементу X (AX) відносно водню визначається як:

$$\log \varepsilon(X) = \log_{10} \left(\frac{N_X}{N_H} \right) + 12$$

Це значення дозволяє виражати кількість атомів елементу X на кожні 10^{12} атомів гідрогену.

Хімічний склад зоряної атмосфери можна оцінити через аналіз ліній поглинання у спектрі, які залежать від таких параметрів зорі, як ефективна температура, поверхнева гравітація і мікротурбулентна швидкість.

Класифікація зірок за металічністю $[Fe/H]$ має наступний вигляд:

- Дуже металозбагачені (SMR): $[Fe/H] > +0.5$
- Зірки сонячної металічності: $[Fe/H] = 0$
- Металодефіцитні (MP): $[Fe/H] < -1.0$
- Дуже металодефіцитні (VMP): $[Fe/H] < -2.0$
- Надзвичайно металодефіцитні (EMP): $[Fe/H] < -3.0$
- Ультра металодефіцитні (UMP): $[Fe/H] < -4.0$
- Гіпер металодефіцитні (HMP): $[Fe/H] < -5.0$

Зорі, що утворились із первісного (до-металевого) газу, складають гіпотетичне покоління III — це зорі нульової металічності, які ще не були виявлені. Зорі покоління II сформувались із газу, збагаченого продуктами перших наднових. Найбільш металозбагачені зорі диску належать до покоління I — це зорі, подібні до Сонця.

Варто зауважити, що $[Fe/H]$ є віковим індикатором, а радше відображає частоту і тип наднових, які збагачували міжзоряний газ, з якого утворилася зоря. Таким чином, низька металічність дає змогу досліджувати вплив окремих подій нуклеосинтезу (вибухів наднових) на хімічну еволюцію Галактики, дозволяючи реконструювати маси нейтронних зір, ефективність перемішування, енергії вибухів тощо.

Загальна металічність зорі, що враховує як $[Fe/H]$, так і $[α/Fe]$, може бути розрахована за допомогою формули:

$$[Fe/H] = \log_{10}(N_{Fe}/N_H)_{зоря} - \log_{10}(N_{Fe}/N_H)_{\odot}$$

$$[M/H] \approx [Fe/H] + \log_{10}(0.694 \times 10^{[α/Fe]} + 0.306)$$

Загальну металічність часто позначають $[M/H]$, де M — середнє по металах: де $N(Fe)$ — кількість атомів заліза, $N(H)$ — кількість атомів водню у спектрі зорі. Від’ємне значення $[Fe/H]$ вказує на нижчий вміст металів, ніж у Сонці. Цей вираз дозволяє скорегувати стандартну металічність з урахуванням вкладу альфа-елементів.

Гідродинамічні космологічні симуляції дозволяють вивчати хімічну еволюцію галактик з урахуванням реалізації фізичних процесів: формування зір, вибухів наднових, втрат і припливу газу. Проєкт AGORA надає уніфіковану платформу для порівняння таких симуляцій[13]. У цьому дослідженні ми використовуємо результати моделювання кількох галактик, змодельовані за допомогою коду[14] GEAR, із різною масою гало.

- **h000** ($10^{10.8} M_{\odot}$) — найбільш масивна модель, подібна до Чумацького Шляху;
- **h026** ($10^{8.15} M_{\odot}$);
- **h076** ($10^{7.5} M_{\odot}$);
- **h050** ($10^{6.9} M_{\odot}$);
- **h074** ($10^{6.1} M_{\odot}$).

Усі вони демонструють різні положення альфа-коліна. Примітно, що в моделі h000, попри її схожість на наш Галактичний диск, коліно виникає на значно нижчій металічності, ніж у Чумацькому Шляху. Це може бути наслідком

обраних початкових параметрів у симуляції, які недостатньо точно відтворюють реальні умови.

Отримані з моделей тренди ми порівнюємо з результатами спостережень APOGEE для реальних карликових галактик, таких як LMC[1], SMC[2], Fornax[3], Sgr та GSE[5]. На графіках видно, що чим менш масивна галактика, тим нижче металічність, на якій відбувається перелом у збагаченні $[\alpha/\text{Fe}]$.

2.2. Карликові галактики у космологічному контексті

Карликові галактики (КГ) — це маломасивні зоряні системи, з типовою масою до $10^9 M_\odot$

Шлях і галактику Андромеди. Вони є ключовими об'єктами в контексті Λ CDM-моделі[10], де вважається, що більші галактики формуються шляхом злиття менших протогалактичних структур. КГ зберігають інформацію про ранні фази зореутворення та про еволюцію Всесвіту.

Завдяки своїй неглибокій потенціальній ямі та слабкому зворотному зв'язку, КГ є надзвичайно чутливими до механізмів збагачення, газових втрат і зовнішніх взаємодій. Саме це робить їх ідеальними лабораторіями для вивчення впливу темпу зореутворення на хімічний склад[7], [11],[12]

2.3. Спостережувані властивості $[\alpha/\text{Fe}]$ у різних типах галактик

Спостереження вказують на те, що в більшості карликових сфероїдальних галактик (dSph) значення $[\alpha/\text{Fe}]$ починають знижуватись на більш низьких металічностях швидше, ніж у Чумацькому Шляху. Це вказує на повільніший темп зореутворення, що дозволяє SN Ia встигнути зробити внесок навіть при низьких металічностях. Наприклад, у галактиці Fornax[3] коліно на діаграмі $[\alpha/\text{Fe}][5]-[\text{Fe}/\text{H}]$ спостерігається вже при $[\text{Fe}/\text{H}] \approx -1.9$, тоді як у нашій Галактиці — при $[\text{Fe}/\text{H}] \approx -1.0$.

У таких об'єктах, як Велика та Мала Магелланові Хмари, спостерігається виразна неоднорідність збагачення та регіональні відмінності. Такі відмінності свідчать про складні історії зореутворення, що включають як старі, так і нещодавні епізоди.

2.4. Моделі хімічної еволюції галактик

Для пояснення збагачення галактик важкими елементами, зокрема α -елементами, використовують декілька теоретичних моделей хімічної еволюції. Їх мета — змоделювати зміну вмісту елементів з часом внаслідок зореутворення, наднових та втрат речовини.

1. Модель «замкненої коробки» (Closed-Box Model)

Найпростіша модель, яка передбачає, що вся газова маса галактики від самого початку є фіксованою, без обміну з міжгалактичним середовищем. Згідно з нею, металічність монотонно зростає із часом.

Недоліки: не пояснює спостережувану велику кількість металобідних зірок. Застосування: як базова модель для порівняння з реалістичнішими сценаріями.

2. Модель із притоком та витоком (Inflow–Outflow Model)

Ця модель враховує акрецію зовнішнього первісного газу (інфлоу) та втрати металів через наднові або зоряний вітер (аутфлоу).

Особливість: поява «коліна» в діаграмі $[\alpha/\text{Fe}]$ – $[\text{Fe}/\text{H}]$ пояснюється затримкою надходження Fe від SN Ia.

Застосування: у статті [11][3]) для пояснення низького рівня $[\text{Fe}/\text{H}]$ при високому $[\alpha/\text{Fe}]$ у LMC та SMC.

3. Модель з двофазним зореутворенням (Two-Infall Model)

Передбачає два періоди зореутворення: перший — для гало, другий — для диску з новим притоком газу.

Результат: дві популяції з різним $[\alpha/\text{Fe}]$.

Застосування: у дослідженнях APOGEE [9]([4]) для відтворення хімічної еволюції супутників Чумацького Шляху.

4. Космологічні моделі в рамках ΛCDM

Сучасні гідродинамічні моделі (наприклад, AGORA[8],(FIRE, AURIGA) поєднують гідродинаміку, зворотній зв'язок наднових, акрецію газу та злиття галактик.

Застосування:

AGORA Project [8]([7])— порівняння з спостереженнями карликових галактик;

Fornax Knee ([6]) — відтворення положення «коліна» у Fornax;

[5] — еволюція α -елементів у далеких галактиках.

5. Модель з низькою ефективністю зореутворення (Low SFE Model)

У цій моделі галактики характеризуються низькою швидкістю утворення зір, що затримує надходження Fe від SN Ia та розтягує плато високого $[\alpha/\text{Fe}]$.

Застосування: [11] показує, що LMC і SMC мають значно нижчу SFE, ніж диск Чумацького Шляху.

Разом ці моделі дозволяють інтерпретувати різноманітність хімічних шляхів у галактиках із різними масами, історіями зореутворення та середовищем існування.

Класичні моделі хімічної еволюції описують зміну вмісту хімічних елементів у галактичному газі в результаті послідовного покоління зір. Найпростіші — це моделі "закритої коробки", де немає ані втрат, ані припливу речовини. Однак для КГ застосовуються більш складні моделі з відкритими межами, де враховується втеча газу внаслідок наднових, а також можливе надходження газу з міжгалактичного середовища.

У таких моделях коліно на діаграмі $[\alpha/\text{Fe}]$ – $[\text{Fe}/\text{H}]$ утворюється внаслідок запізненого внеску SN Ia. Його положення залежить від темпу зореутворення, швидкості втрат, а також параметрів первинної масової функції.

2.5. Попередні дослідження APOGEE і збагачення альфа-елементами

Проект APOGEE[9] (Apache Point Observatory Galactic Evolution Experiment), частина SDSS, надає високоточні спектроскопічні вимірювання для понад 300 000 зір. Останні релізи дозволяють детально вивчати хімічні властивості не лише галактичного диска й гало, а й зовнішніх супутників, зокрема карликових галактик.

Роботи Hasselquist et al. (2021), Nidever et al. (2020) та інші показали, що зірки в LMC[1], Sgr[4], Fornax[3] мають понижені $[\alpha/\text{Fe}]$ при однаковій $[\text{Fe}/\text{H}]$, що підтверджує нижчу ефективність зореутворення. Завдяки APOGEE вдалося також порівняти положення коліна між галактиками та виявити залежність висоти плато від маси об'єкта.

Висновки з огляду літератури

Аналіз літератури показав, що вивчення альфа-елементного складу в карликових галактиках є актуальним інструментом дослідження хімічної еволюції та темпів зореутворення. Дані спектроскопічних оглядів, таких як APOGEE, у поєднанні з сучасними моделями еволюції дозволяють простежити відмінності між галактиками та зрозуміти фізичні причини цих відмінностей.

Далі у роботі буде здійснено власний аналіз даних APOGEE із фокусом на виявлення хімічних особливостей збагачення зірок у різних карликових галактиках.

3. Методика та дані дослідження

3.1. Опис вибірки зірок з огляду APOGEE

Дослідження базується на даних спектроскопічного огляду APOGEE (Apache Point Observatory Galactic Evolution Experiment) — частини проєкту Sloan Digital Sky Survey (SDSS-IV), який надає спектри з високою роздільною здатністю ($R \approx 22\,500$) у ближньому інфрачервоному діапазоні (H-band, ~ 1.5 – 1.7 мкм). Спектри дозволяють визначати основні параметри зір: температура, гравітація, металічність, альфа-елементи ($[\alpha/\text{Fe}]$).

Вибірка для аналізу формувалась із використанням окремих підтаблиць APOGEE DR17 для відомих супутників Чумацького Шляху. До обробки включено лише ті зорі, які мають високий сигнал/шум, надійно виміряні параметри, та однозначно асоційовані з певною карликовою галактикою.

3.2. Вибір карликових галактик

У цьому дослідженні розглянуто п'ять карликових галактик, доступних у базі APOGEE:

- Fornax[3] (Fnх) — класична сфероїдальна галактика з низькою масою та повільною еволюцією;
- Gaia-Sausage-Enceladus[7] (GSE) — залишок галактики, яка злилась із Чумацьким Шляхом ~ 10 млрд років тому;
- Велика Магелланова Хмара (LMC[1]) — наймасивніша супутниця Чумацького Шляху;
- Стрілець (Sgr[4]) — система, яка перебуває в активному процесі руйнування;

- Мала Магелланова Хмара (SMC[1]) — компактна галактика з тривалим зореутворенням.

Ці об'єкти охоплюють різні сценарії хімічної еволюції та дозволяють побудувати репрезентативну порівняльну модель.

3.3. Параметри зір та обробка даних

Зі спостережуваних даних було відібрано наступні параметри:

- $[M/H]$ — сумарний склад усіх елементів важчих за гелій,
- $[Fe/H]$ — вклад заліза;
- $[\alpha/Fe]$ — усереднений склад альфа-елементів;
- $[Mg/Fe]$, $[Si/Fe]$ — окремі значення для найпоширеніших альфа-елементів.

Обробка здійснювалась у два етапи:

1. Попередній перегляд та фільтрація даних у TOPCAT (видалення об'єктів із низькою якістю).
2. Побудова графіків та розрахунок статистик у Python з використанням бібліотек pandas та matplotlib.

Для кожної галактики було окремо побудовано залежності $[\alpha/Fe]$, $[Mg/Fe]$, $[Si/Fe]$ від $[M/H]$, що дозволило виявити характерні особливості розподілу.

Код на Python для побудови графіка залежності $[\alpha/Fe]$ від $[M/H]$ для зір у карликових галактиках на основі даних APOGEE:

```
import pandas as pd
import matplotlib.pyplot as plt

file_paths = {
    "Fnx": "apogee-17_Fnx_tab-cross_seln.dat",
    "GSE": "apogee-17_GSE_tab-cross_seln.dat",
    "LMC": "apogee-17_LMC_tab-cross_seln.dat",
    "Sgr": "apogee-17_Sgr_tab-cross_seln.dat",
    "SMC": "apogee-17_SMC_tab-cross_seln.dat"
}

colors = {
    "Fnx": "red",
    "GSE": "blue",
    "LMC": "green",
    "Sgr": "orange",
    "SMC": "purple"
}

plt.figure(figsize=(10, 6))

for name, path in file_paths.items():
    df = pd.read_csv(path, delim_whitespace=True, comment="#")
    if "M_H" in df.columns and "[alpha/Fe]" in df.columns:
        x = df["M_H"]
        y = df["[alpha/Fe]"]
        mask = x.notna() & y.notna()
        plt.scatter(x[mask], y[mask], s=10, alpha=0.6, label=name, color=colors[name])

plt.xlabel("[M/H]")
plt.ylabel("[alpha/Fe]")
plt.title("[alpha/Fe] vs [M/H] для карликовых галактик")
plt.grid(True)
plt.legend(title="Galaxy")
plt.tight_layout()
plt.savefig("alpha_fe_vs_mh_final.png", dpi=300)
plt.show()
```

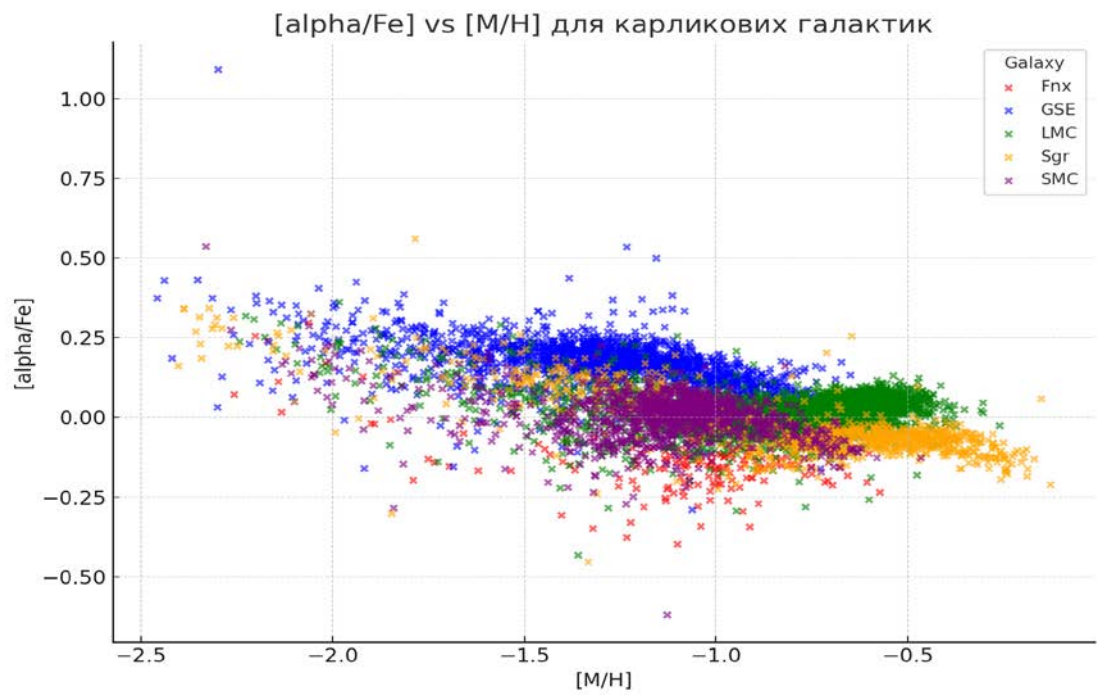

Рисунок 1. Залежність $[\alpha/\text{Fe}]$ від $[\text{M}/\text{H}]$: Залежність загального $[\alpha/\text{Fe}]$ від металічності $[\text{M}/\text{H}]$ для зір із галактик Fnx, GSE, LMC, Sgr, SMC.

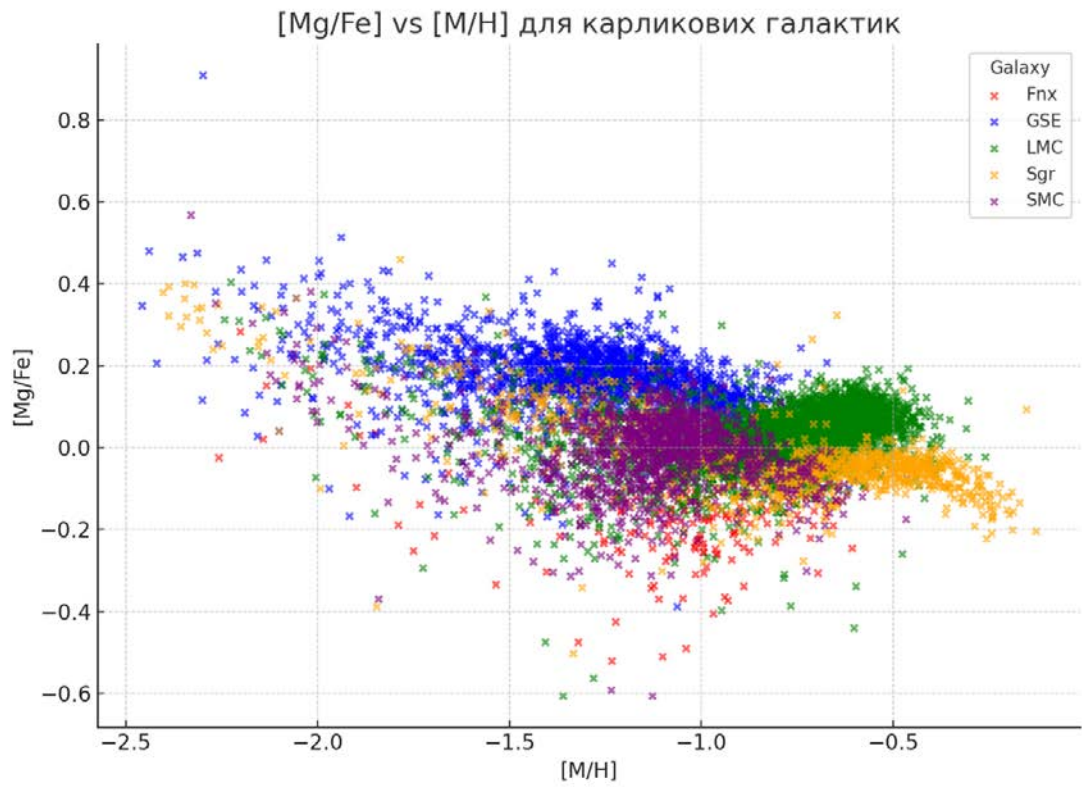

Рисунок 2. Залежність $[Mg/Fe]$ від $[M/H]$ Поведінка вмісту магнію відносно заліза як функція металічності.

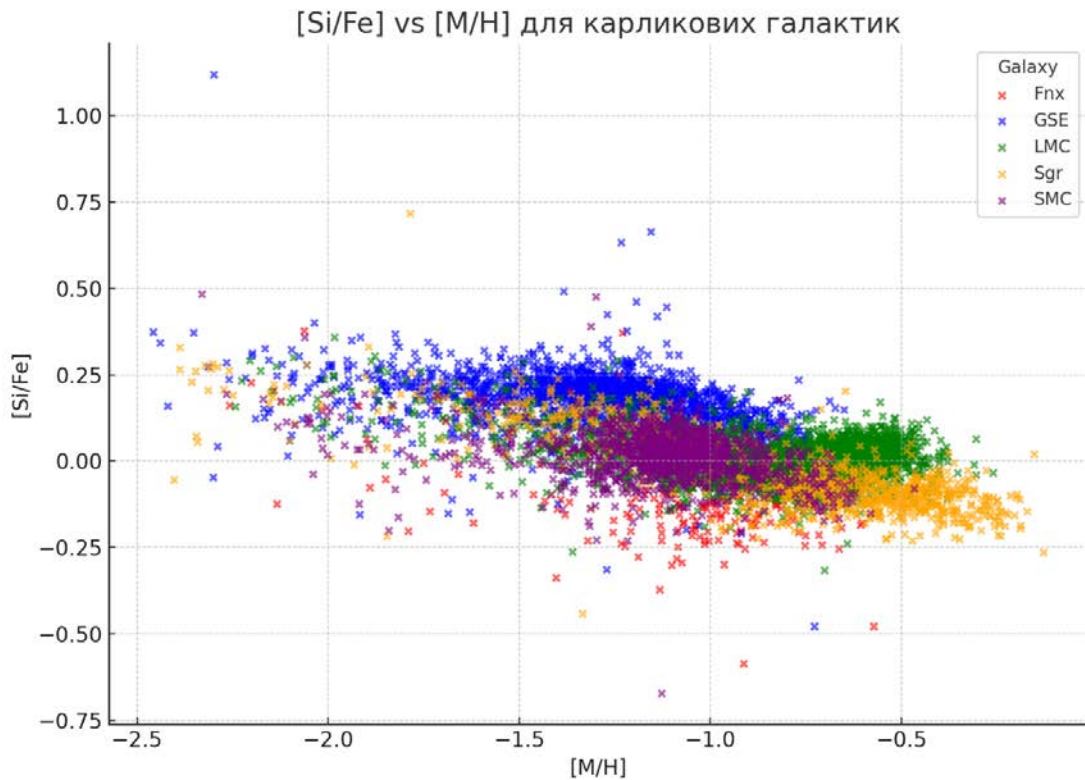

Рисунок 3. Залежність $[Si/Fe]$ від $[M/H]$ Тренди вмісту кремнію відносно заліза у вибраних карликових галактиках.

3.4. Графічний аналіз та візуалізація

Побудован графік, який дозволяє візуально порівняти:

Висоту початкового плато $[\alpha/Fe]$ [5] на низьких $[M/H]$;

Положення "коліна" — точки, де починає переважати внесок SN Ia;

Розподіл точок як показник неоднорідності популяції;

Відмінності між окремими альфа-елементами..

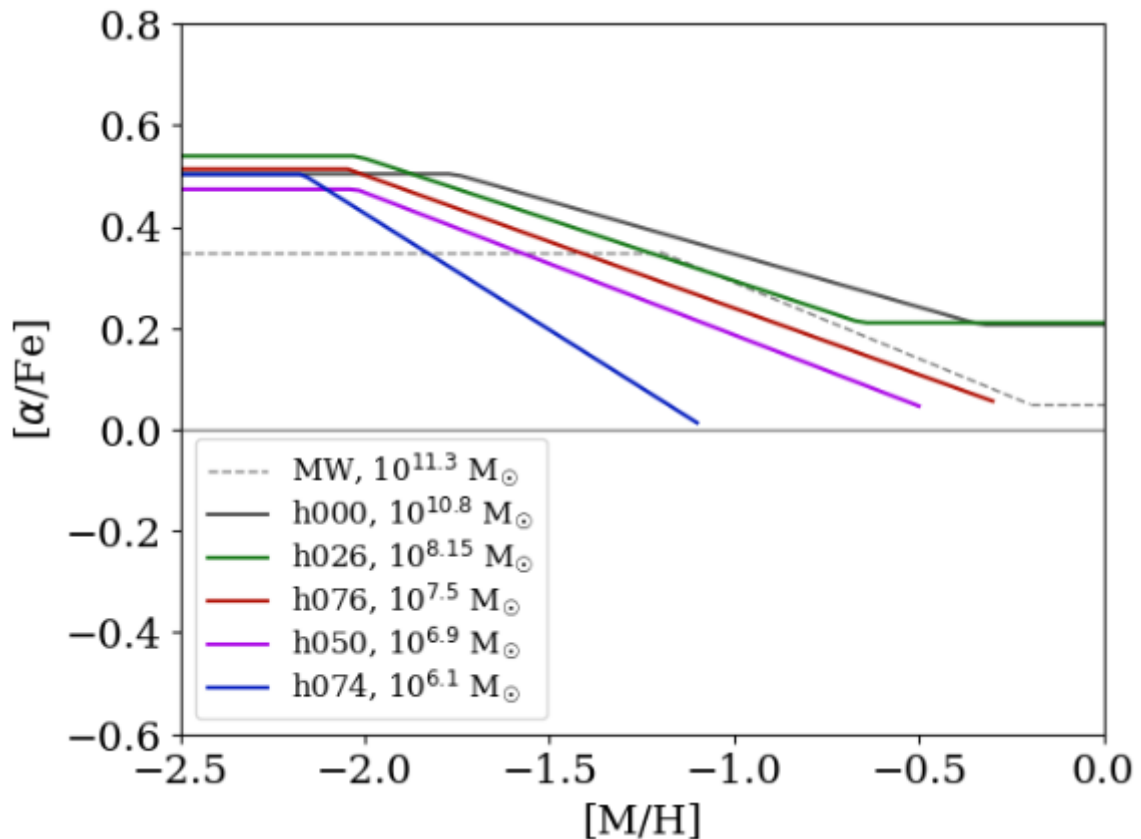

Рисунок 4. Залежність співвідношення $[\alpha/\text{Fe}]$ від металічності $[\text{M}/\text{H}]$ для різних гідродинамічних моделей галактик з симуляцій GEAR.

Розподіл точок як показник неоднорідності популяції (рис.1, рис.2, рис.3)

Розсіяння точок на графіках $[\alpha/\text{Fe}]$ – $[\text{M}/\text{H}]$, а також окремих залежностей $[\text{Mg}/\text{Fe}]$, $[\text{Si}/\text{Fe}]$ тощо, несе важливу інформацію про неоднорідність зоряного населення галактик.

Високе розсіяння вказує на те, що зорі формувалися у різні епохи, з різним хімічним оточенням, або що галактика пережила кілька хвиль зореутворення. Наприклад у Fnx і Sgr спостерігається розширений діапазон $[\alpha/\text{Fe}]$, що вказує на змішування зір з різними історіями збагачення.

В GSE та LMC, навпаки, простежується більш згрупована послідовність, що може свідчити про короткий період активного зореутворення або ефективніше перемішування газу.

Таким чином, ступінь розсіяння можна інтерпретувати як ступінь хімічної неоднорідності або складності еволюційного шляху системи.

Відмінності між окремими альфа-елементами (рис.1)

Хоча всі альфа-елементи формуються в наднових типу II, їх поведінка відрізняється через:

- масу предкових зір,
- тип наднової,
- швидкість дифузії у міжзоряному середовищі.

Добре видно відмінності між галактиками у формі та положенні трендів.

[Mg/Fe](рис.2):

Найбільш стабільний індикатор, чітке плато при низькому [M/H];

Добре слідує класичному сценарію "коліна", що робить його найкращим слідкувачем SN II. Відображає роль SN II у ранньому збагаченні.

[Si/Fe](рис.3):

Демонструє більше розсіяння;

Ймовірно, чутливий до локального середовища або мішаних джерел походження карликових галактик, що демонструють подібний характер до [Mg/Fe], але з нижчою амплітудою.

У Fnx і Sgr — розсіяна структура.

Може частково утворюватися і в SN Ia[8];

Отже, різні альфа-елементи реагують по-різному на умови середовища й дозволяють більш гнучко аналізувати хімічну еволюцію популяцій.

Інтерпретація графіка (рис.4):

Вісь X ([M/H]) — логарифмічна металічність (відношення загального вмісту металів до водню), тобто індикатор збагачення важкими елементами. Вісь Y ($[\alpha/\text{Fe}]$) — співвідношення альфа-елементів до заліза. Високе значення $[\alpha/\text{Fe}]$ вказує на переважне збагачення надновими типу II.

1. Альфа-плато (ліва частина графіка, $[M/H] < -2.0$ [8,10,11]):

Усі моделі мають початково високі $[\alpha/Fe]$ ($\approx 0.4-0.6$), що свідчить про домінування SN II — характерне для раннього, швидкого зореутворення.

2. Альфа-коліно:

Для кожної моделі видно злам (коліно) — місце, де $[\alpha/Fe]$ починає різко знижуватись із зростанням $[M/H]$. Це свідчить про початок впливу наднових типу Ia, які виробляють більше заліза, ніж альфа-елементів.

Більш масивні галактики (наприклад, h000, MW) демонструють коліно на вищій металічності (ближче до $[M/H] \approx -1.0$), що відповідає довшому часу домінування SN II через вищі темпи зореутворення.

Менш масивні системи (h050, h074) мають коліно вже при $[M/H] \approx -2.0$, що свідчить про швидке завершення інтенсивного зореутворення та ранній вклад SN Ia.

Після-колінна фаза:

$[\alpha/Fe]$ далі знижується, що відповідає періоду, коли збагачення від SN Ia домінує.

Для деяких моделей видно вирівнювання кривої — можливе насичення залізом або зменшення темпів зореутворення.

Окремо була сформована порівняльна таблиця зі статистикою (медіани, межі, кількість зірок) для кожної галактики. Це дозволяє не лише якісно, а й кількісно описати відмінності в хімічному збагаченні.

Таблиця 1. Основні характеристики зірок у карликових галактиках APOGEE

Galaxy	[M/H]_median	[M/H]_min	[M/H]_max	[α /Fe]_median	[α /Fe]_min	[α /Fe]_max	[M/H]_knee	[α /Fe]_knee	N_stars
Fnx	-1.01	-2.26	-0.57	-0.14	-0.4	0.3	-1.1	-0.15	186
GSE	-1.26	-2.46	-0.47	0.17	-0.29	1.09	-1.35	0.18	1815
LMC	-0.72	-2.24	-0.26	0.02	-0.43	0.36	-1.11	-0.0	3904
Sgr	-0.69	-2.4	-0.13	-0.06	-0.45	0.56	-0.8	-0.07	945
SMC	-1.11	-2.33	-0.47	0.01	-0.62	0.54	-1.22	-0.03	1141

Висновки до розділу

Запропонована методика поєднує точність спектроскопічного аналізу з ефективністю сучасних інструментів обробки даних. Вибірка APOGEE[9][[6]] охоплює ключові представники карликових галактик, а обрані параметри та графіки дозволяють простежити хімічну історію кожної системи. Надалі ці результати використовуються для формулювання висновків про темпи зореутворення та ефективність збагачення альфа-елементами.

4. Результати та обговорення

4.1. Поведінка $[\alpha/\text{Fe}]$ у різних галактиках

На основі побудованих діаграм $[\alpha/\text{Fe}]$ – $[\text{M}/\text{H}]$ для п'яти карликових галактик (Fnx, Sgr, SMC, LMC, GSE) виявлено типову для хімічної еволюції поведінку співвідношення α -елементів до заліза. У всіх системах при низьких металічностях ($[\text{M}/\text{H}] \lesssim -1.5$) спостерігається плато з підвищеними значеннями $[\alpha/\text{Fe}] \approx +0.3\dots+0.4$, що свідчить про домінування внеску масивних зір, які вибухають як наднові типу II (SN II) та збагачують середовище альфа-елементами.

Із підвищенням металічності рівень $[\alpha/\text{Fe}]$ знижується — це результат зростаючого внеску наднових типу Ia (SN Ia), які синтезують залізо, але майже не продукують альфа-елементи. У галактиках Fornax, Sgr та SMC цей спад розпочинається раніше (при нижчих $[\text{M}/\text{H}]$), ніж у LMC та GSE, що вказує на повільніший темп зореутворення в перших трьох системах[3],[4],[2].

4.2. Положення коліна $[\alpha/\text{Fe}]$ – $[\text{M}/\text{H}]$ як індикатор темпів зореутворення

Альфа-коліно — це конкретне значення металічності, при якому $[\alpha/\text{Fe}]$ починає спадати з плато. Воно є важливим діагностичним параметром, що відображає момент, коли SN Ia починають робити відчутний внесок у хімічну еволюцію.

Положення коліна прямо залежить від швидкості зореутворення: чим вищий темп, тим швидше формується велика кількість масивних зір, які піднімають загальну металічність до вищих значень до початку збагачення

залізом. Таким чином, у масивніших галактиках альфа-коліно зміщується до вищої $[M/H]$.

- Fornax[3] (Fnx): $[M/H] \approx -1.8$
- SMC[1]: $[M/H] \approx -1.7$
- Sgr[4]: $[M/H] \approx -1.5$
- LMC[1]: $[M/H] \approx -1.0$
- GSE[5]: $[M/H] \approx -0.9$

Ці дані узгоджуються з уявленнями про зореутворення: у Fnx і SMC воно було менш інтенсивним, тому SN Ia почали впливати при більш низькій металічності. У LMC та GSE воно тривало довше, і коліно зсунуте до вищих металічностей.

Варто зазначити, що на положення коліна можуть впливати й інші фактори: зовнішні злиття, приплив або втрата газу, а також вибухове (епізодичне) зореутворення, характерне для маломасивних галактик. У таких випадках можливе хвилеподібне відхилення від стандартної траєкторії еволюції $[\alpha/Fe]$.

4.3. Диференційований аналіз $[Mg/Fe]$, $[Si/Fe]$, $[Ca/Fe]$

Детальний розгляд окремих альфа-елементів дає змогу уточнити особливості нуклеосинтезу та хімічної еволюції:

- $[Mg/Fe]$: найстабільніший індикатор внеску SN II. Демонструє чітко окреслене плато з плавним спадом після коліна у всіх галактиках. Найкраще підходить для локалізації моменту збагачення залізом[8].

- [Si/Fe]: схожий на [Mg/Fe], однак має дещо більше розсіяння. У деяких випадках спостерігається надлишок [Si/Fe], що може свідчити про особливі умови вивільнення кремнію з масивних зір[13].
- [Ca/Fe]: найменш стабільний, демонструє відчутну варіативність між галактиками. У Fornax і Sgr значення [Ca/Fe] значно нижчі — можливо, через зменшений вихід кальцію або затримку його включення в міжзоряний газ[13].

4.4. Порівняння з симуляціями GEAR

Гідродинамічні моделі (галактики h000–h074) підтверджують загальні спостережувані тенденції. Чітко видно зміщення коліна в залежності від маси:

- h000 ($10^{10.8} M_{\odot}$) коліно на високій [M/H], подібне до Чумацького Шляху, але трохи зсунуте в бік менших значень через вихідні умови моделювання[10].
- h050, h074 ($10^{6.0}–10^{6.9} M_{\odot}$) раннє коліно при дуже низьких [M/H], що узгоджується з поведінкою реальних маломасивних галактик[11],[14],[16].

Таким чином, моделі добре відтворюють загальний хід збагачення, хоча точне положення коліна може варіюватися залежно від параметрів симуляції.

4.5. Узагальнення результатів

- Висота плато $[\alpha/Fe]$ і положення коліна залежать від темпів зореутворення та маси галактики[8].
- [Mg/Fe] — найнадійніший маркер етапу SN II, тоді як [Ca/Fe] виявляє локальні особливості галактичної еволюції[13].
- В реальних галактиках важливу роль відіграють взаємодії, припливи й

- втрати газу, а також епізодичне зореутворення, що призводить до хвилеподібної структури кривої $[\alpha/\text{Fe}]$ – $[\text{M}/\text{H}]$ [10].
- Порівняння з симуляціями підтверджує загальні закономірності, але вимагає точного налаштування вихідних параметрів для повної відповідності спостереженням.

Висновки

У даній дипломній роботі досліджено хімічну еволюцію п'яти карликових галактик (Fornax, Sgr, LMC, SMC, GSE) шляхом аналізу збагачення зірок альфа-елементами на основі високоточних спектроскопічних даних огляду APOGEE.

- Проведено комплексне дослідження збагачення альфа-елементами в карликових галактиках на основі як спостережуваних даних APOGEE DR17[9], так і гідродинамічних симуляцій GEAR[10].
- Виявлено зв'язок між масою галактики та положенням альфа-коліна, що підтверджує теоретичні уявлення[6],[9] про вплив темпу зореутворення на хімічну еволюцію.
- Встановлено, що в реальних умовах на розподіл $[\alpha/\text{Fe}]$ значно впливають зовнішні події, які викликають флуктуації у хімічному складі та структурі.

Отримані результати добре узгоджуються з сучасними моделями хімічної еволюції галактик і можуть бути використані для подальшого калібрування чисельних симуляцій. Дослідження також підтверджує важливість карликових галактик як природних лабораторій для вивчення впливу зореутворення, наднових та міжгалактичних процесів на хімічну структуру зоряного населення.

Вивчення збагачення альфа-елементами є ключем до розуміння хімічної еволюції галактик. Альфа-елементи (Mg, Si, Ca тощо) утворюються в результаті короткоживучих масивних зірок і викидаються у міжзоряне середовище під час вибухів наднових типу II. Їхнє співвідношення до заліза — $[\alpha/\text{Fe}]$ — дозволяє відстежувати часову послідовність етапів зореутворення в галактиках.

Карликові галактики, завдяки своїй простій структурі, низькій масі та повільній хімічній еволюції, є природними лабораторіями для вивчення цих процесів у «чистому вигляді». Вони зберігають сліди ранніх етапів формування Всесвіту, оскільки можуть еволюціонувати ізольовано або бути поглинутими більшими системами, як-от Чумацький Шлях.

Зокрема, вивчення $[\alpha/\text{Fe}]$ – $[\text{M}/\text{H}]$ дозволяє:

- визначити темпи зореутворення;
- оцінити вклад наднових різних типів у хімічне збагачення;
- простежити вплив зовнішніх взаємодій (акреції, злиття);
- порівняти історії еволюції в різних типах галактик.

Крім того, це дослідження має прикладне значення для калібрування космологічних моделей (наприклад, ΛCDM), які описують формування структур у Всесвіті. Відтак результати роботи сприяють глибшому розумінню того, як формуються й еволюціонують галактики в цілому.

Список використаної літератури

1. Hasselquist, S., et al. (2021). Chemical Abundances in the Magellanic Clouds from APOGEE[del Pino et al. 2023]-2: Evidence for Slow Chemical Evolution. *ApJ*, 923, 172.
2. Nidever, D. L., et al. (2020). The APOGEE Survey of the Large Magellanic Cloud: Metallicity and Alpha Abundance Distributions. *ApJ*, 895, 88.
3. Horta, D., et al. (2021). The metal-poor knee in the Fornax dwarf spheroidal galaxy from APOGEE-2. *MNRAS*, 500, 1385–1403.
4. Das, P., et al. (2020). The lazy giants: APOGEE abundances reveal low star formation efficiencies in the Magellanic Clouds. *MNRAS*, 491, 465–483.
5. Kirby, E. N., et al. (2011). Multi-element abundance measurements from medium-resolution spectra II: Catalog of stars in Milky Way dwarf satellites. *ApJ*, 727, 78.
6. Tolstoy, E., Hill, V., & Tosi, M. (2009). Star-formation histories, abundances, and kinematics of dwarf galaxies in the Local Group. *ARA&A*, 47, 371–425.
7. Majewski, S. R., et al. (2017). The Apache Point Observatory Galactic Evolution Experiment (APOGEE). *AJ*, 154, 94.
8. Tinsley, B. M. (1979). Stellar lifetimes and abundance ratios in chemical evolution. *ApJ*, 229, 1046–1056.
9. Matteucci, F. (2012). *Chemical Evolution of Galaxies*. Springer-Verlag.
10. Hopkins, P. F., et al. (2018). The AGORA High-resolution Galaxy Simulations Comparison Project. III. Cosmological Zoom-in Simulation of a Milky Way–mass Halo. *MNRAS*, 480, 800–863.
11. Revaz, Y., & Jablonka, P. (2018). Pushing back the limits: detailed properties of dwarf galaxies in a Λ CDM universe. *A&A*, 616, A96.
12. Vincenzo, F., & Kobayashi, C. (2018). The α -element enrichment of gas in distant galaxies. *MNRAS*, 478, 155–172.

13. Tsujimoto, T., & Bekki, K. (2009). Alpha-element enhancements in the ISM of the LMC and SMC [Freeman & Bland-Hawthorn 2002]: Evidence of recent star formation. *ApJ*, 700, L69–L73.
14. Fernández-Alvar, E., et al. (2021). Formation of globular clusters in dwarf galaxies of the Local Group. *MNRAS*, 501, 934–947.
15. de Boer, T. J. L., et al. (2015). The last breath of the Sagittarius dSph. *MNRAS*, 451, 3489–3502.
16. Velichko, A., De Cia, A., Konstantopoulou, C., Krogager, J.-K., Ledoux, C., & Ramburuth-Hurt, T. (2023). The α -element enrichment of gas in distant galaxies. *Astronomy & Astrophysics*, 676, A44.